

D I X I E

spolek přátel jižanského rocku
B r u n t á l

23.8.1991

4.

Informace členům a příznivcům.

1. Velký kongres 2.-4.8.1991:

- zvolil radu a presidenta:

president - Pavel Hartl
vicepresident - Vladimír Hradil
pokladník - František Halíček
tajemník - Jaroslav Zlámal
intendantní - Josef Kníže

+ Gogol revizor - Stanislav Janáč

Ustavující rada tedy byla potvrzena beze změn.

- usnesl se: a/ v názvu spolku nebudou provedeny žádné změny,
b/ rukávkové nášivky přísluší prozatím pouze členům spolku.

Přeložení termínu ze září se opravdu povedlo, počasí stálo zase za prd, ale Kongres byl po všech stránkách vydařený. Po osmi letech bylo zase některým moc špatně.

Sportování prokázalo platnost hesla „Není důležité se zúčastnit, ale zvítězit,“ a výsledkem proběhlo několik kouzelných hádek.

- skok do dálky o jedné noze : Pavel Smíšek
- skok do dálky o všech nohách : Dalibor Mierva
- hofo : naši proti našim 10:9

Pan učitel M'Augliés hofo nehrál, prohlásil, že jako soukromník si nemůže dovoli ten přespuch, nechat se zmrzačit. Pan president má tričko kratší asi o deset centimetrů a od krve, ale největší modřinu měl revizor. Zneschopněn nebyl nikdo, jsme na sebe přece hodní. Dalibor vyhrál skok o všech nohách doslova o koule, při rozhodujícím skoku po vzoru staročeských atletů odložil prádlo. Obrovské poděkování přísluší proviantčákovi za zajištění menáže, panu kuchaři, který Jožinovy pomáhal, byl zaslán děkovný dopis.

Bylo zaznamenáno nejdleší sólo na kytarové koště, ale pan vicepresident prd hrál falešně. A ani Balcarovi se nepodařilo urazit v decibelovně lust, Jožinovi ano.

*****

Pro nedorozumění s kukatým Josefem Odstrčilím na Kongresu /host/, a aby novým bylo jasné, kam lezou, trochu vysvětlení.

Na začátku bylo před jedenácti roky ROHO - rockové Holčovice, kde se ročně scházela společnost biobitových příznivců. Léty a vývojem /někteří dostali rozum, jiné požral život a manželství/ vykrystalizovala jižansky orientovaná parta, kterou spojí nejen zblbnutí southern rockem a Konfederací, ale hlavně osobní vztahy. Kde na schůzi /posezení u muziky a zelené/ „musí“ jeden člen přijet, i když uvaří motor, ale druhý mu ho zase opraví, kde Jarouš na Kongres přijede ze Slovenska autobusem z dovolené a pak jde 10 km pěšky v dešti lesem / pát

po cestě trefil jen autem /. A když jsme se už podruhé marně chystali do Krnova na koncert Hoga, pronesl Franta / který ži opět zbytečně vyměnil službu na dráze/ rozhodující větu, "My si založíme vlastní organizaci". Po hledání jak, co a pod kým / úvaha pod SPUSA byla zavrhnuta - jsou to unionisti a hned chtěli peníze, ze kterých by jsme asi moc neměli a byli by jsme vázání/ mi po třiceti dnech od Frantovo prohlášení hlásil po návratu z práce mezi dveřmi syn Kuba, Tatinku, jižani byli registrováni Ministerstvem vnitra,.

Jak a co je zřejmě ze stanov, ale aby bylo jasno: Garantem činnosti spolku je rada, ale mezi členy není žádná nadřazenost. Přiznivci mají stejné nároky jako členové, statut člena byl zaveden jen z důvodu, aby ve staré partě nemohl nikdo z venku dělat bordel. Členové platí poplatky o stovku větší, který je určen na pokrytí členských akcí, nebylo by slušné, aby přiznivci, kteří jsou mimo Bruntál a okolí platili na naše místní radovánky. Lidé mají za své peníze dostat to, co jim přísluší. Z členských peněz je zatím kryt i tento zpravodaj, který bude obsahovat aktuální věci. Zápisné a dále roční poplatky všech členů a přiznivců jsou na pokrytí administrativy spolku a nákladů na vydávání obsáhlejších materiálů /v přípravě jsou Lynyrd Skynyrd a ZZ TOP/. Postupně budeme zveřejňovat přehled titulů v držení členů a přiznivců, aby byl umožněn přímý kontakt k výměnám a získání nahrávek. Shrnutí, spolek už svým zaměřením nebude masovou záležitostí, ale chceme spojit a kontaktovat těch pár bláznů, kteří mají stejné spády jako my.

Jeden americkéj spisovatel napsal, Jih nemůžeš pochopit, musíš se tam narodit./ kdo zná jméno tohoto spisovatele, dostane průbalnou upmannku/ a ústeckej Dlouhej kdysi říkal, že to hrani na jižany je stejný, jako kduby si v Texasu hráli na husity, ale zatím nás to chvála bohu a Lynyrd Skynyrd bavi.

Zbytečné a trochu trapné nedorozumění s Kulatým / Southern music centrum Krnov/ mě přivedlo k prohlášení, že se spolek nikdy nestane nikoho filiálkou a že nepřipustím, aby případný vstup byl podmínován nějakými podmínkami, k názvu se vyjádřil kongres. A dál budu, president na hovno, pokud půjde o nakládání s penězi spolku.

2.

- Na adresu Spolek přátel jižanského rocku, Bruntál, Czechoslovakia /psáno česky / došla pošta z Texasu. Z ZZ TOP FC poslali nabídku triček, hrnečků, přívěsků a jiných srandiček. Zájemcům pošleme kopii výměnou za tři korunový známky - zhruba tolik stojí kopie. Kopii přiložíme k dalším informacím.

- Odpovědný Šovajs zařídil dodávku samolepek vlájek CSA, velikosti 4x2,5 a 8x5 cm. Vyvedeny jsou perfektně. Malá za 3 a velká za 5 korun. Začleme do vyčerpání zásob. Koupili jsme za 2 a 3,50 Kčs, zisk jde do pokladny.

- Poslouchejte Československo v pondělí od 19, 00 - Formule pop. Šestej je ROTOR - Oči za to nemohou a šestnáctej ZLUTEJ PES - Miláčku, vrať se. A hlavně jim napište. Teda do rozhlasu Praha.

- Tlučte si do palice LYNKYRD SKYNYRD 1991, to je škola jižanský muziky, staří chlupatci to parádně hrou.

- Bratislava 14.9.1991 - HARTUS v bluesovém klubu. Vic zatím nevíme. Než Hartus v Krnově v červnu spustil, říkal jsem si, "At žije Slovensko, ale za svoje, když ale tehle porce poctivě muziku, ve který je obrovská pohoda skončila, zbylo mi jen, "Se Slovenskem na věčné časy a nikdy jinak, ". Pro mě to byl takovej malej kousek zážitku ze ZZ TOP.

- Na základě kulatých informací poslal Zen tři koresponděnků s postupně se měnícím obsahem. Výsledek - nejsme volové. Tedy - on, ani my. Na WHISKEY + FAZOLE se ale opravdu napakoval, má asi sedm táčů dluhů. Koukejte si to kupovat, je to vaše morální povinnost a od Zlutého psa v osmdesátých letech tady nic takového nevyšlo. A nahrávat to nikomu nebudeme - je to i na kazetě. Zašle: Monitor, Na Kampě 12, 118 00 Praha 1. Verze CD, LP, kazeta. Za realizaci tohoto projektu patří naše poklona stejně Kulatému jako Zenovi.

- Podle informace pana producenta Zena mlátí škopky v Rotoru vešpřové prase pan Milan Balcar. A kšeftů má v téhle kulturně problematické době kapela dost, to je moc dobře.

- 25.9.91 Vídeň - OMAR + HOWLERS ! Pokud budeme mít možnost zajistit lístky, dáme ihned vědět.

- 20.9.91 jedou páni presidenti na zájezd do Norimberku, pokud toužíte po nějaké muzice, nebo vlajkách, dodejte včas mařený.

3. Adresu na přání:

HOGO Inq. Otto Smolík, Lužická 767, Nová Paka

GENERAL LEE Inq. Dominik J. Wallenfels, Nerudova 30, Praha

4. Byli jsme u toho - zpráva o ZZ TOP.

Prodám michačku a pojedu, prohlásil Jožin, když někdy v zimě přinesl František lístek s termínem koncertů ZZ TOP v Německu. Nebulo jasné, kam a za co pojedeme, ale že musíme jet. Měl jsem vždycky tři přání, vidět Lynard Skynard, ZZ TOP a vitat na letišti v Mošnově Velkého Draka. A jeden sen se mohl splnit. První problémy začaly s lupenama, kde je koupit, takovej kus cesty jet na risk je hloupost. To je přece jen dost drahej špás. Snaha kontaktovat kamarády a známé, kteří jsou přece jen blíž k informacím i k Německu, než my tady v Sudetách vyzněla naprosto naprázdno. Zachránil nás Igor, který lupenu po 55 DM koupil v předprodeji v Norimberku, kam jsme se rozhodli jet. Jinak by pro lístky do Norimberku vyrazil vlakem František. Zvažovali jsme i Berlín, ale tam jsou i ti bývalí hodní Němci, tak jsme se jeli podívat na ty nehodné. Norimberk je i pěkně historické město, ale z toho jsme pro vydařené počasí a časový přes moc neviděli.

Po několika přípravných plodných jednáních proběhlo to poslední ve čtvrtek před sobotním odjezdem. Každý si dáte dvě piva a domů. Ale nevyšlo to. Vánovi se narodil sun, a tak jsem nedodržel svůj příkaz, ale ještě u nás proběhla kořalková dorážka. Všichni se mázli a pan president zase usnul. Ale pan místopresident se v místě svého bydliště taky pěkně udělal. Cestovní horečka je nebezpečná věc. V sobotu ráno to vypuklo

nakládáním, Š 120 ani Favorit nemají zrovna velké kufry, tak stany musely zůstat doma, pivečko Šerák a Moravan nás však v množství tři bas provázelo, místo se našlo i na zelenou. Mimo častého narušování jízdu močením panů presidentů a menších prkotin se Zofou jsme přes Prahu, kde jsme nakládali Igora dorazili do Stříbra, kde už byl nejvyšší čas sbánět nocleh pod střechou, když ty stany zůstaly v Bruntále. Měli jsme štěstí, u benzinky nám poradili autocamp přes hlavní cestu vlevo ve směru na Rozvadov. Ubytovali jsme se a vtrhli po částečné přípravě z vlastních zdrojů do hospody. Prohlašuji, že jen holubi povahy místního obyvateľstva nás ochránily před rozbitím huby. Po vuvěšení vlajky Texasu jsme hospodu ovládli a maličko poseděli. Místní nás nerušili, jen nějaký hudebník musel hrát Františkovi za fernet těžkotonážní blues.

Ráno jsme přešli v Rozvadově železnou oopnu a hned v prvním městečku v Bavorsku jsme stáli asi čtvrt hodiny, protože po silnici pochodoval průvod různě krojovaných skupin, každá měla standartu s koňskými ohonama, já jsem poznal podle sv. Floriána jen hasiče. A hned za hranicí začal být Jožin silně nesvdj, nějak si nemohl zvyknout na kvalitu silnic a tu auta, který tam jezdí. Bez bloudění jsme dorazili až před stadion, na kterém pochodovali náckové a Adolf hrimal o letákové lodi bolševismu ve střední Evropě. Myslel jsem si, že díky videoclípům bude o ZZ TOP přece jen zájem, ale skutečnost mě mile překvapila. Všude plno lidí a po otevření dveří auta mě do palice praštilo Blue jeans blues. Byli jsme tam tedy dobře. Mezi davem vynikalo pár ryzích šepáků ve státoněch, dlouhých kabátech a s kožími měchy, kteří měli tábor pod stožárem s vlajkou CSA a křičeli na nás, že tak je to správné. Naše čtyřgaloňáku Tonak se jim asi líbila. Organizace na stadionu neměla vadu, vstup byl sice provázen velice přísnou osobní kontrolou, vše nepřipustně házeli ordneři v oranžových vestách nemilosrdně na hromadu, tolerovali jen vypití alkoholu, ale na stadion nic. Ordneři v šedých vestách hlídali prostor kolem arény a všemu vévodili černě oblečení manici, kteří měli i bouchačky a klepeta. Ti ovestovaní měli jen vysíláčky. Všichni měli viditelný respekt, ale vystupovali velice decentně a slušně. A pánové, ty záchody. Žádný bordel a nekonečný řady jako na Strahově při R.S. Z každé strany stadionu řady plastických WC, neuvěřitelně čistých. Ale Němci stejně chodili k plotu. A všude plno stánků s proprietami ZZ TOP, jídlem a pitím. Směs lidí od rybízů, kteří přišli na Adamse, přestárlí pekelní andělé nárvaní v kožených oblecích a jeansových vestách požitých znaky srazů /velice disciplinovaní, žádný machrování ani při odjezdu kolony pekelných strojů/ až po partu čtyřicátníků s nalepenými fousy. Milé bylo, když nás pár místních po prostudování nášivky pozdravilo „dobrý den, Jo, a bohatí Bavoráci po nás somrovali kysele okurky a kouřil jsem marijanku se sousedy.

Už při ZZ TOP začalo lít a přšelo až do Šumperku. Ráno jsme se rozlámaní drali z aut a promoklí z parčíku. O nákupu CD jsem psal už minule, jen ve WDMu nás až do chvíle, kdy poznali, že jsme přišli kupovat, ne očumovat neustále někdo velice slušně sledoval mazi regály. I když tam neměli jinde bohužel vuvěšené cedule, kde česky upozorňovali, že zboží je elektronicky hlídáno. Češi jsou ale skoro všude a furt na sebe řvou přes půl obchodňáku, že tady mají mejdlo levnější než jinde. My jsme neřvali, ani jsme nesbírali deštníky před nádražím. Tam jsme jen vykoupili vlajky. Pocitů nejlépe vystihl Jožin, když vyšel z obchodu, zapálil si a po delší době pronesl „Tak jsem se seznámil s tržním hospodářstvím, ale já jsem z Aurory nestřílel.

Milovníci piva, záviďte, Jožin s Františkem si dali po pivu, 0,4 l za 3,5 DM. Průj bylo dobré.

Lilo a lilo, chcalo a chcalo, furt. A za čarou zase ten náš, mnohou nacionalistou milovaný bordel. Hruzostrašný cestu, hned za Rozvadovem v kopci jsme tvrdili, než z příkopu vytáhli tureckej kamion. Ve Stříbře výborná večeře v hotelu Evropa, ale ty záchody byly opravdu naše. Až se budete odněkud vracet, tankujte vždycky, když uvidíte pumpu, nevěřte tak jako já, že to bude možná ještě někde jinde. Není to pravda - jste přece doma, ne v Německu, kde je v každé vesnici pumpa na každém konci. Děšt, noc a neprospání třech nocí vyvrcholilo v děsnou nervozitu, v Praze jsme nenatankovali, v Poděbradech nám policajti prodali 5 l benzínu a tak jsme dolezli do Hradce. A pak hurá šupem domů, cigareta na Sucháči a při loučení v Malé Stáhlí v pět ráno fantastická pohoda a radost z toho, že my jsme tam byli.

Jižanský rock je nejlepší, aneb, jak jsem viděl a slyšel ZZ TOP

Jelikož mi prezidentem připadla úloha recenzovat koncert ZZ TOP / on si blahosklonně vzal dopravu/, rozhodl jsem se objektivně popsat všechny momenty, které mi utkvěly po pivní veselici ve Stříbře v paměti.

Bulo by záhodno začít příjezdem do města Norimberku. Ke stadionu na Zeppelinfeldu jsme se prokoukali bez problémů, prvním překvapením bylo obrovské množství lidí, různé odpočívajících na trávníku okolo stadionu a příjezdových cest. Věude duněla muzika a stožár s vlajkou Konfederace ukazoval, že jsme tady správně. Hned po vystoupení z auta jsme byli knokautováni jednou Germánkou, která nám vrazila do ruky plakát, oznamující, že za čtrnáct dní zde budou hrát Allman Brothers Band. Nemusel zasedat ani velký kongres, abychom si řekli, že na tohle opravdu už nemáme.

Krátce po poledni jsme se přesunuli zhruba 50 m od vstupní brány na stadion a pokorně čekali na vpoštění. Kolem narůstal dav, ve kterém se spokojeně konzumovalo pivo s laciným vínem / my limonádu z českých zdrojů/. Před druhou odpolední se konečně otevřely brány a po důkladné osobní prohlídce jsme se dostali na místo činu. Spolu s tajemníkem jsme zabrali všem pozici na vrcholu betonového odpočívadla a jali se čekat, co bude. Hodnotili jsme postavené stage, které čítalo výšku okolo 50 m a délku okolo 80 m. Stříbrně ZZ na vrcholu a namalované hromady vraků aut po bocích potvrzovaly, proč má poslední deska název Recycler. Okolo páté hodiny byla postavena aparatura a na podium vběhla první předkapela, angličti LITTLE ANGELS. Mladíci dělali co mohli, aby publikum neusnulo, ale celkem bez valného efektu. Když jsem viděl na Chart jejich klip, věděl jsem, že to moc valné nebude. V předváděném repertoáru dominovali hlavně solový kytarista a zpěvák, nejlepší kousek - My Generation od Who.

Porádná pecka přišla teprve, když na podium vletěl BRYAN ADAMS. Němci jakoby zázrakem ožili a my opět / po Stounech / zažili slast pořádného nářezu. Adams hrnul jeden hit za druhým, hlavně z desek Reckless a Heart of the Night. Publikum tleskalo do rytmu, v ploužácích dostaly zapalovače zabrat. Necelou hodinku nás držel v šachu, aby si potom davu dlouhotrvajícím potleskem vynutily několik přidavků. Zvuk byl perfektní a čistý a já se znovu škrábal na hlavě, proč jsem prodal jeho desku, které jsem měl.

Pomalou se schylovalo k deváté hodině večerní, tma houstla a ve všech začalo narůstat napětí. Přesně ve 21,15 na stadionu vše zhaslo, ozval se zvuk startujícího auta spolu se vřavou lidí. Ženou, prožívající milostný akt. Na podiu se objevily obrusy přední masky ZZ TOP fordky a po necelé minutě gejzír ohně, výbuch, světla a už tu byli!

Dusty Hill a Billy Gibbons v elegantních černých oblecích, bílé motýlky, bílé kytary a první taktů nářezu z Recycleru. Franka Bearda nebylo pomalu za horou bicích ani vidět. Naše duše českých jižanů, zalil pocit dokonalého štěstí. ZZ ve vynikající formě tlačili do našich hlav jeden kus za druhým. Publikum bylo v transu, pod námi vlály vlajky Konfederace a Texasu. Tres Hombres předváděli své kvality na známých fláčích jako Waitin For The Bus, Jesus Left Chicago, Gimme All Your Lovin, Sleepin Bag, Sharp Dressed Man, My Heads In Mississippi, Give It Up a podobně. Při tom se někdy nechali nenuceně vozit na běžícím pásu uprostřed jeviště.

Po třiceti minutách nářezu nadešel čas na Blues-Time, kterého se ujal Gibbons. Způsobem sobě vlastním elegantně předvedl, že slavné Blue Jean Blues se dá zahrát i se dvěma texty naráz, přičemž druhý text byl velmi sexu-smysluplný.

Další porce boogie splynula s promyšlenou vizuální show, při které byli Hill i Gibbons uprostřed podia pohlceni obrovským drapákem a bez milosti vrženi do šrotovníku na okraji jeviště. Obdobně skončil i Beard s tím rozdílem, že jej vytáhl od bicích obrovský elektromagnet. Po necelé půlminutě, kdy šrotovník pracoval s takovou vervou, že nás zvuk tlačil do hrudníku, z něj na kolečkových křeslech, zalití v balících odpadu vyjeli oba kytaroví mistři. Spolu s nimi vuběhli na plochu sličné Texas-Southern-Girls, velice spore oděné. Bylo to příjemné osvětlení, když tuto pěkné děvy svými erotickými pohyby povzbuzovaly hlavně mužskou část publika / a také nás/.

To už se ale celá show chýlila ke konci. Ještě pár taktů poslední písně a už tu byl závěr. Samozřejmě jen na chvíli, neboť po několika minutách vuběhli všichni tři hudebníci v nových převlecích, se svými chlupatými, kytarami a klobouky na hlavách. Konec patřil tanečkům girls s muzikanty v rytmu skoro desetiminutového Tape Snake Boogie. Ale to už tu byl definitivní závěr s ohňostrojem, petardami a děkovačkou „našich“. Spokojené a nabažené publikum se v poklidu rozcházelo a vůbec nikomu nevadil ten neskonalý bordel, který po sobě nechalo na stadionu.

Co říci na závěr? Snad jen opakovat ten titulěk v záhlaví s tím, že ZZ TOP jsou jeho opravdoví mistři. vicepresident